

Brassóban, Nagy- és Ózórna-utóza sarkán
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtti
9—11 óra között,
és Bolonya, kut-utóza 356. sz. alatt
hol minden délután találhatók.
A ap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
elfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Nagy-külföldi megyei érdekű közlemények
Horváth László
arszervezőhöz Segesvárra küldendők,
kis-külföldi megyei érdekű közleménye
Gyöngyössi István
árszervezőhöz Dicső-Szt.-Márt. onba.

BRASSÓ

ELFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva vagy vidékre po-
tán küldve
Egész évre 7 frt, fél évre 3 frt 50 kr
negyed évre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETESEK DIJA:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye
5 kr. (1—10 sor 50 kr, Nagyobb és több-
szori hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés után külön 30
kr. bélyegdíj fizetendő.
Nyilvántartási közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyilv-tér előre fizetendő

Kéziratok vissza nem adatnak

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-külföldi megyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó Brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári és szent-ágotthai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HARÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelík Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

117-ik szám.

Brassó, Szombat, október 12-én.

V. évfolyam. 1889.

Felavatásra.

Valami magasztosabb, valami nemesebb, felemelőbb van e szóban: felavatás.

A zászló, mely felavattatik, symbolum, jelszó, mely alá esküdve, egy szent, hazafias vagy nemes ügy szolgáivá, hiveiv szegődünk.

Az egyház zászlója a szentséget, Isten nagyságát és dicsőségét jelképezi. Ezt felavatva, fogadást teszünk Istenre.

A haza lobogója, mely alá a katona esküszik, azt jelenti, hogy életem és vérem hazáért és királyért. A társadalom lobogója, egy-egy kulturális vagy humánus cél jele, melynek felavatása egyértelmű egy szent fogadással, hogy hiven fogjuk szolgálni hazánk és nemzetünk ügyét, a krisztusi szeretetet gyakorolni.

A templom, mely felavattatik, egy új vára Istennek és hazának, melyben leborulva Istenünk előtt, kiki a maga nyelve és szokása szerint járul Istene elé, erőt meritendő az ő véghetetlen szeretetéből az élet küzdelmeihez. A templom egyúttal erős vára a hazának és nemzetnek, lévén az egyháznak nemcsak kötelessége Istent szolgálni, hanem hivi nemesítése által hazát és nemzetet.

Az iskola, mely felavattatik, vára Istennek, hazának, nemzetnek és felvilágosultságnak. A vallás-erkölcsi nevelés által szolgálja az Istent, — a hazafias nevelés által a hazát, a tudomány magvainak elhintése és a kiképzés csemeték ápolása által a nemzetet és felvilágosultságot.

Ily iskolát avat fel ma Brassó városa: az állami főreáliskolát, annak diszes, új palotáját.

Nem az élettelen épület felavatása ez, hanem az az élő testé, élő szervezeté, a mely annál nagyobb, annál erősebb lesz, mennél élénkebb, mozgékonyabb. Az élettelen kő, bármily szépen legyen is egymásra rakva, tetszőtősen a szemnek, csak élettelen marad, ha a mindent alkotó szellem nem érvényesíti magát benne, nem teremti.

Nem az épület felavatását látjuk mi főreáliskolánk mai ünnepében, hanem az élő iskolát, mely most avattatik fel először, bár ötödik évében van már. Azé az iskoláé, melynek sok középiskolánk közepette is szép hiva-

tása van, melyet betöltve, büszkén állhat meg társai között.

Mert korunkban mindinkább kezd tért hódítani a gyakorlati, reális nevelés. A klasszikus irányítóltengése kezd megboszulni magát a mindennapi életben, mely hovatovább mindinkább kivetkőzik ideális jellegéből. Az élet is a realizmus felé hajlik, — a realizmusnak támogatnia kell az életet. A gyakorlati tudományok fognak ma-holnap előtérbe lépni és erre előkészíteni, erre nevelni, erre képezni az ifjúságot, a reáliskolák hivatása.

Klasszikus iskolákban nem szütkölködik Erdély, reáliskolákban igen. Ezért állított az állam Brassóban reáliskolát, a harmadikat Erdélyben. Azért épen Brassóban, mert itt a kultúra terjesztése mellett ott áll mindenekelőtt az egységes magyar nemzeti állam, melyet alulról fölfelé kell fejleszteni s nem megfordítva.

Ötödik éve áll fenn főreáliskolánk, szolgálva hazát, nemzetet és tudományt. Ma, új épületének, de tényleg a saját felavatásának ünnepén, nyilvánosan el kell ismernünk, hogy e négy év alatt az új iskola igyekezett legjobb erejéből szolgálni céljait s megfelelni hivatásának.

Voltak kellemetlen napjai is. De hisz az élet oly egyhangú volna, ha az emberek nem gondoskodnának kellemetlenségekről is. Kellemetlenségek, melyek nemcsak rajta estek meg, hanem másokon is, a mindennapi élet elkerülhetetlen kísérői.

Ámde ma, ez örömnünnepén feledje el az iskola és tanári kara a keserűséget. Ne zavarja e szép ünnepet dissharmonia. Feledjék el a történeteket s ünnepeljenek úgy, hogy abban barátnak, ellenségnek egyaránt öröme legyen; ünnepeljenek úgy, hogy örökre feledve legyen a múlt és a felavatás ünnepe egyúttal általános örömnünnep legyen, melyben részt vehessen magyarságunk minden egyes tagja. És ha elmúlt az ünnep, muljon a keserűség is, és kezdődjék helyette a szeretet korszaka, melyben magyar társadalmunk egy szívvvel, egy lélekkel igyekezzék ez új iskola teremtésénél, hogy azokban az iskola kitűnő szakértői terjeszthessék gyermekeink között a hazaszeretetet és tudományt.

Felavatása ünnepén őszintén, tiszta szívből üdvözljük főreáliskolánkat és tanári karát! Üdvözljük szeretettel, óhajtván: vajha ez iskola meggyökeresedve e bércezes hazarész sziklás talajában, mindinkább erősödnék és gyarapodnék, tanárai pedig ez exponált helyen lévő magyarságnak mindenkor hasznos tagjai lennének! Vajha megadná a sors nekik, évről-évre hazafias szellemtől áthatott, alaposan képzett ifjúságot kibocsáthatni szárnyaik alól!

Felavatása ünnepén tehát ismételtelen legyen üdvözölve főreáliskolánk!

És a diszes épület, melyet számára az ország emelt, legyen az idők végtelenségéig büszke hirdetője a magyar nemzet nagyságának és dicsőségének és zengjen falai között a dal, mint fölavatáskor:

Hazádnak rendületlenül
Légy híve, oh magyar!

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. okt. 10.

A külföldi sajtó egy részéből Coburg Ferdinándnak, mint bolgár fejedelemnek elismertetése kérdését szellettük, melyre nézve a porta állítólag hajlandó volna a signatarius hatalmakhoz intézendő köriratban a kezdeményezést megragadni. Kálnoky gróf külügyminiszterünknek a delegációk előtt tett nyilatkozatai monarchiánk álláspontjára nézve e tekintetben semmi kétséget nem hagynak fenn, melyek szerint, ha a szouzerain hatalom: a porta a bulgáriai állapotok törvényesítését indítványozná, monarchiánk nem haboznék, ehhez hozzájárulni. Mint látszik, orosz részről még mindig ellenszenvesen tekintik e kérdést, legalább az orosz kormány bizalmas lapjának e tárgyú fejtegetései erre vallanak, míg más részről monarchiánkon és a portán kívül, Olasz- és Németország is elfogulatlan jó akarattal viseltetnek ez ügy iránt.

Belgrádból sürgönyzik, hogy Milán exkirálynak a regenséghez intézett egy irata érkezett oda, melyben kijelenti, hogy mindenben, a mi királyi fia s ennek anyja közti viszonyt illeti, változatlanul megmarad az alkotmány határozatainak s a közte és a regenség közt megállapított feltételeknek szigorú betartása mellett és hogy elvárja a regensek loyálisától s igazságosságától, hogy a törvénynek s a törvényes megállapodásoknak megsértését tűrni nem fogják. Natália exkirálynét értesítették Milán e leveléről.

A „Nationalzeitung” az európai helyzetről szóló

A „BRASSÓ TÁRCZAJA.”

A brassói reáliskolára.

(Felavatása alkalmával.)

Hol hajdan fegyvernek csillogó fénye a jogért,
S ömlött hőven a vér Brassó sánczaiban;
Ott ma tanyát lelt a tudomány és hirdeti fennnen:
Szebb kor, szebb szellem lengi keresztül e tájt.
Végh Mátyás.

A mostoha.

— Elbeszélés. —

Báró D. Ilma levele Somosy Margithoz.

(Folytatás.)

X.

Augusztus 11.

... Vége mindennek! ... Oh, Margitom, megbűnhődtem szerelmemért, a nélkül, hogy vétkeztem volna! Tudod-e, mi az, figyelmeztetve lenni kötelességünkre attól a férfitól, a kit az imádásig szeretünk? Az előtt gyengének tűnni fel, a kinek a becsülését egyedül óhajtuk. Attól, a kit az örülség szeretünk, azt hallani, hogy: nem szeretlek? Oh, Margit, ehhez hasonló kin nincs e világon! ...

De halld, mi történt velem. Tegnap gyönyörű est volt, a csillagok fényesen ragyogtak a derült égen, a hold lágy sugara szeretettel borította be a fák sár-

guló lombjait. Én a kertben valék, mint minden este, kedvencz helyemen canadai hopoly fák alatt.

Lelkemben borzasztó vihar dult, egész ellentéte a csöndes estének. A vágy, a kötelesség, a szerelem erős tusót vívtak egymással s én már érzem, hogy a győztes szerelmem lesz! ...

Nem tudom, mi volt velem ez este. De még soha sem éreztem úgy szívem lüktetését, mint akkor ... Egy kimondhatatlan vágy fogott el, Zoltánt látni s neki azt mind megvallani, mi oly rég égeti szívemet, hogy ő is elmondja szavakkal szerelmét, melyet tekintete már rég elárult ... Az örület fogott el. Már nem tudtam nemesen gondolkodni ... Elfeledtem kötelességemet, elfeledtem mindent, mindent ...

Érzem, mint alusznak ki lassan lelkemben a nemes érzés szikrái. Ragyogó fényük mint török meg szenvedélyemen ...

Zokogva kiáltám Zoltán nevét. E perczen, ha férjem jó előmbé, elmondom neki szerelmemet, nem gondolva azzal, hogy szavaim megölték volna ... Hangos zokogásom miatt észre sem vevém, hogy Zoltán áll mellettem. Csak midőn halk, remegő hangon kérdé, hogy: mi bajom. Az örület egy nemével vetém magam karjai közé s lázas, szakadozott hangon ezeket mondom:

— Boldogtalan vagyok végtelen. Boldogtalan, mert nem tudom, hogy szeretlek, az első

szerelmem tiszta szerelmével? ... Szeretlek örületen, szívem és lelkem minden érzetével ... Oh, tudom, érzem, te is úgy szeretsz, mint én ... Tudom, hogy e szerelem kárhozat nekünk. De én szívesen elkárhozom, csak szerelmedet birjam ...

Nem tudom, mi mindent mondek még neki. Mert hisz örült valék ...

Csak akkor hallgatók el, midőn magától gyengén eltávolítva, remegő hangon mondá:

— Oh, Ilma, miért árulád el nekem érzelmeidet? ... Tudod-e, hogy neked nem szabad mást szeretni, csak férjedet? Szíved és lelked álma teljesülését végzetted tiltja. Mert a kötelesség szent, édes Ilmám. Azt széttépni csak a kárhozat és a bűn útján lehet. De az oly nemes lélek, mint a tied, nem borzadna e vissza a bűntől?

Most lázban beszéltél, édes Ilma. Holnap te is visszariadnál e vétkes szerelemtől, ha ma elég gyáva lennék, azt elfogadni ...

— Te nem értesz engem, — felelém. — Én tiszta, szent szerelmet érzek, a melyhez a bűn nem férhet soha! ...

— Nincs olyan szerelem — felel ő bánatosan — egy fiatal asszony és egy ifju között. Mert a bűn alattomosan mindig ott lappang körülöttük s egy elfeledt perczben megragad, hogy magával rántsón a mélységbe

czikkében azt mondja, hogy a „Fremdenblatt“ által nyilvánosságra hozott konstantinápolyi dolgok jelei a legszélesebb körben mutatkozó bizalomnak. Ebből talán azt lehet látni, hogy a békehatalmak pozitív actióba kezdenek, hogy Európa nyilvános jogviszonyait alaki érvényre juttassák. E lap megerősíti továbbá azt a jelentést, hogy Bismarck herezeg a faiparosok küldöttsége előtt azon bizalmának adott kifejezést, hogy a béke fenn fog tartatni és hozzátette, hogy ez a bizalom különösen a német császár angolországi látogatása óta érvényes.

A német császár által tervezett konstantinápolyi utazással az orosz sajtó nem épen barátságosan foglalkozik. E sajtó ez alkalommal is hangoztatja a régi dalt a bizó Oroszországról és az ármánykodó Németországról s azt állítja, hogy Oroszország minden kudarcza a keleten, Németország ellenséges befolyásának tnlajdonítható. Egyszersmind bizonyos meglepéssel azt állítják, hogy e látogatás politikai hiba, mert csak elriasztó hatást tehet a Balkán-félsziget nem török államaira.

Oroszország hadikészülődéséről a „Dziennik Poznanski“ a következőket írja: „Az orosz kormány nem akar hábnrut, dacára annak, hogy Oroszország oly erősnek érzi magát, hogy a háburótól nem kell visszariadnia. Oroszország a legutóbbi évtizedben óriási előrehaladást tett és anyagi erejét bámulatosan kiterjeszté. De meg vagyunk róla győződve, hogy III. Sándor császár mindaddig nem bocsátkozik háboruba, a míg monarchiáját oly erőre nem emelte, hogy nemcsak a védelemre elegendő, hanem a támadásra is biztos esélyekkel bír. Ezt három-négy év múlva minden megerősítés nélkül eléri“. Ezután a levelező a császár állítólagos nyilatkozatát idézi, ki a múlt évben azt mondta volna, hogy a háboru őt nemcsak a kelet császárává, hanem Moszkva nagyhercegévé is teheti, s minthogy ez utóbbi nem volna különösen inyére, mindent el kell követni, hogy ez a kimenetel jó előre lehetetlenné tétessék.

A brassói magyar dalárda.

III.

Józsa Mihály ur perhorreskálja az „Egy őszinte pártoló“ azon állítását, hogy a pártoló tagok közönyösségének oka azon alárendelt szerepök, hogy a közgyűlésen még szavazati joggal sem bírnak. Ez nem csak a cikkíróra szól, hanem azon tiszteletreméltó uraknak is, kik elmenve a legutóbbi közgyűlésre, ott hangsúlyozták, hogy hiába jöttek el, mert itt már el van végezve minden.

És Józsa ur ildomosnak tartotta ezen urakat is megbántani, ezeket is nagyravágyással, hamis ambícióval s hiúsággal vádolni!

A 21 éves múlt felidézése nem bizonyít semmit. Egyrészt a meghasonlást ott korántsem azon tiszteletreméltó pártolók idézték elő, kik akkor a dalárda élén állottak és ez ügyet szívvel-lélekkel szolgálták, hanem a műkedvelők között kiüttött viszály, melynek eredménye a különválás volt. És ha azt mondá Józsa

ur, hogy „mutassunk fel neki a dalárda 21 esztendejéből csak egyetlen-egyet, mely sikeresebb működést mutat fel, mint az 1884-iki éven inneniek közül akár-melyik“, úgy arra két megjegyzésünk van: először ne kegyeskedjék elfelejteni, hogy a brassói magyarság 21 évvel ezelőtt és ma, nem egyenlő; hogy a magyarság évről-évre gyarapodik, a dalárda nyer működő és pártoló tagokat; másodsor, hogy épen az, hogy ama 21 év egy jobb éve sem hasonlítható össze az 1883. inneni legrosszabb évvel, bizonyítja azt, hogy a dalárda vezető körei, „legalább is meggondolatlanul“ vetették fel most, a mikor tehát ily jó dolga van a dalárdának, a működés beszüntetését, vagy nevezzük meg a gyermeket nevéen: feloszlatását.

De megint más oldalról véve a dolgot, nem bizonyította-e be eléggé a brassói magyarság a dalárda iránti rokonszenvét huszonöt éves jubileuma alkalmából?

Józsa Mihály ur a pártoló tagok számára teljesen elének tartja, hogy a dalárda s pártoló tagok sorából „hat uri embert választott ki“ s tiszteletbeli tagokká választván, megadta nekik a működő tagokat megillető jogokat. — „Nem-e méltányos, nem-e a legelőzékenyebb eljárás a működők részéről a pártoló tagokkal szemben?“ — kérdi erre Józsa Mihály ur.

Nem. És ismét nem! Ez nem méltányosság, sem előzékenység, ez pusztá kötelesség, a mások személynében való önmegistiztelés volt, az illető egyének mint egyének érdemének elismerése, melyben őket még akkor is kellett volna részesíteni, ha nem volnának pártoló tagok s ha nem Brassóban, hanem valahol Píripócon is laktának most.

Egészen más a pártoló tagok képviselői elve és joga. És épen itt van a bökkenő! A mit egy őszinte pártoló állított, t. i. hogy a dalárda működő tagjai félnek a pártolóktól, mintha azok talán felforgatni akarnák a dalárdát, azt igazolta Józsa Mihály dalárdai alelnök ur czikke, ki a pártoló tagoknak a választmányba való bevitelével ártani vél „a dalárda szent ügyének“.

Tehát a pártoló tagok szentségtörők, mert nem respektálják a szent ügyet.

A pártoló tagok bizonyosan meg fogják köszönni Józsa urnak ezen megtisztelő nyilatkozatát!

Nem tudjuk, tévesen-e, vagy szándékosan ferdit Józsa Mihály ur. Olvassa el „egy őszinte pártoló“ cikkét még egyszer s aligha meg fogja itt találni azt a mit ő annak impulál, t. i., hogy a pártolók elégedetlenek a vezetéssel.

Ott szóról-szóra ez volt mondva:

„Mert elvégre a dalárdát a társadalom tartja fenn s azt édesgetni kell magához, megnyerni magának és nem kényszeríteni. Én nem tudom ugyan, mi tartja vissza az illetőket, kikre az a cikk részben czélozni akart, a dalárdában való belépéstől, de elvégre valami okuknak csak kell lenni s addig itélni igazságosan nem lehet, míg mindkét félt nem hallgatjuk meg. Mert jól emlékszem arra, hogy vannak ná-

lunk egyének, kik igen tevékeny tagjai voltak évekkel ezelőtt a dalárdának s ma passzív viselik magukat, az intézmény nagy kárára. Valami mélyebb oknak kell itt lenni, melyet nem akarok fürkészni. Dacára ennek nem is helyeslem maguktartását, mert elvégre ha elégedetlenek egy intézmény vezetésével, vagy másnemű sérelmök van, nem a passzivitás módja a jogorvoslatnak, hanem bent az intézményben kell arra orvoslást keresni.“

Tehát régi működőkről van szó, kik ezelőtt benn voltak a dalárdában, lelkesedtek érte s most kívül állnak rajta.

Arra a „régí nótára újabb kiadásban“ kifejezésre nincs mit felelnünk, s nem akarván hosszadalmas lenni, hálás köszönettel fogadjuk el Józsa Mihály ev. hittanító s dalárdai alelnök ur ezen megtisztelő epithetonjait is: „neveltséges“, „már nagyon is elkopott akadémikuskodások“, „kificzomodott logika“ stb, mert elismerjük, hogy Józsa Mihály urnak jussa van a gorombaságokhoz.

Azt azonban, „hogy bizonyos őszinte pártolóknak vezérségre vásik a foguk“, azt egész határozottsággal vissza kell utasítanunk, mint sértő inszinuációt. De elvégre ez sem olyan, a mit Józsa Mihály urnak meg ne bocsátanánk, mert hát hiába, az emberek gyarlók s még árnyékuktól is féltik „vezérségüket“.

De hát minek is bizonyítja Józsa Mihály ur oly nagyon, hogy „minket nem személyes ambíció, nem vezérségi viszketeg, hanem az ügy igaz szeretete vezérel“? Ki kételkedik ezen? Legfeljebb maga Józsa Mihály ur. Hisz ismeri mindenki nemes önzetlenségüket és önfeláldozásukat, mely anyyira megy, hogy még saját pártoló tagjaiktól is féltik a dalárdát! Ennél nagyobb ügyszereket csak az volt, mikor a működés beszüntetését akarták elhatározni, miben ismét csak ezek a mindent felforgatni akaró pártoló tagok néhány tekintélyesebbje akadályozta meg őket.

Igaz tehát, hogy a pártolók ártalmára vannak a szent ügynek!

Józsa Mihály ur csendes szemrehányást tesz a brassói magyarságnak, a miért nem fogadta elég lelkesen a Szegedről hazatért dalárokat.

Álljunk meg itt uram, Józsa Mihály uram! Ön itt is igazságtalan. Augusztus 20-án jött haza a dalárda néhány tagja, de nem is az egész dalárda. Aug. 19-én d. u. 3 órakor még maga Józsa Mihály alelnök ur sem tudta teljesen a diadal híret s sürgönyre várt, mely a hazajövetelt is tudatni fogja. Aug. 19. délutántól 20. d. e. 10 óráig kellett volna a közönségnek tudtára adni a dicsőséget és megérkezést. Épen mi és Végh Mátyás barátunk és dolgozó-társunk tanácskoztunk Józsa Mihály urral, hogy jó volna tüntetően fogadni győztes dalárainkat, csak hogy az idő rövid, nagyon rövid volt. Lap sem jelent meg odáig, melyben agítálni lehetett volna. Lehet, hogy talán külön kiadást várt volna el Józsa ur tőlünk ez örömhír alkalmából. Bocsásson meg Józsa Mihály ur, hogy oly figyelmetlenek voltunk, s nem tettük azt. Hanem azért ne haragudjék oly nagyon a közönségre. Ne szórja arra haragja cikkázó villámai.

De hát tulajdonképen mit képzel Józsa Mihály ur? A közönségnek nincs jobb dolga, mint örökké ünnepelni?

Aug. 14-én d. u. a tiszai ág. ev. egyházkerület 150 tagját kellett fogadni, kik itt időztek 22-ig. Csaknem minden embernek vendége volt, tehát csaknem minden ember el volt foglalva. És e mellett alig tudta valaki, hogy daláraink jönnek. És mégis megjelent a pályaudvaron kis számu intelligens közönség, kiknek nevében dr. Weisz Ignác ur üdvözlötet is tartott hozzájuk. Maga Józsa Mihály ur felelt erre. Csak most kell neki megköszönnünk, hogy ott a vasutnál nem hordott le minket, a miért oly kevesen voltunk. Azután meg két nembeli ifjuságunk diszes koszorukkal is várta a győztes lobogót. Hát ez sem volt elég? Ha Józsa Mihály ur többet akar vala, miért nem készítetett falragaszokat a közönség számára? Hát a protestáns nőegylet koszoruja nem-e az elismerés és méltánylás nyilvánulása?

Uram, Józsa Mihály uram, ön nagyon is nem szerény e cikkében!

„Hirlapi akadémikuskodásokkal a dalárdát nem lehet pártolni!“ Uram, Józsa Mihály uram, ön ismét igazságtalan. Hát az nem hirlapi akadémikus volt, mikor a dalárda leggyengébb előadásainak is heteken át csináltunk reklámot, ütöttük a dobot, irtunk vezérczikkeket, szidtuk a dalárdáért a közönséget? Ugyan kérem igen tisztelt Józsa Mihály ur, tegye ön is egyszer szívére a kezét, mikor rossz szellemei nem környezik, és feleljen akkor e kérdésre: vajjon lehet-e egy intézményt több s nagyobb erkölcsi támogatásban részesíteni, mint az ön „et Comp.“ által máglyára itélt

Brassó, a dalárdát támogatta?

... S oh akkor! A bünt iszonyu büntetés követi... az öntudat maró kinja rémként jelen meg, hogy szüntelen fülünkbe sugja: becstelen!...

— Ne tovább, az égre kérlek! — kiálték fel. — Hisz az ég megóvjá a büntől a tiszta szerelemet.

— Az ég nem fogadja védelmébe a férjes nő vétkes szerelmét, — felelé ő remegve.

— Oh, te nem szeretsz! — törtem ki lázasán. — A ki ily hidegen tud okoskodni, az nem érezte még soha a szerelem égető kinját!

— Igazad van, Ilma, — felelé erre halkan. Én, nem szeretlek, én még nem szerettem soha!...

Oh, Margit, mi volt eddigi fájdalomam ahhoz képest, a mit akkor érzék, midőn azt hallám tőle: Igazad van Ilma, én nem szeretlek!...

Oh, miért nem semmisültem meg e pillanatban, hogy ne csengnének e szavak örökké füleimben! „Nem szeretlek Ilma!“ — Mint villámsujtott, úgy álltam előtte. Ugy érzem, mintha szívem megszakadt volna... A láz egyszerre elmúlt. A tiszta öntudat ismét elfoglalá elmémet s én a szégyen érzetétől megsemmisülve hulltam lábaihoz.

Gyöngéden emelt föl s leültetett a gyp-padra. Mellém ülve, mint jó anya beteg gyermekét, oly gyöngéden vigasztalt. Azt mondá, hogy majd meggyógyulok; ő mint jó testvér szeret s ezentul egész életét arra fogja szentelni, hogy nekem a családi élet nyugalmát megszerezze.

— Majd kibékülsz gyermekeiddel, édes Ilmám — folytatá tovább — s kötelességed teljesítése vigaszt fog adni. Gondold meg, Ilmám, mit tenne Oszkár, ha tudomása lenne ez érzelemről. Te tudod, hogy mint bízik ő benned. Halála lenne, ha benned is csalódnia kellene, mint első nejeben.

— Oh, mit gondolsz, Zoltán? — kérdém remegve — fogsz-e ezentul becsülhetni?

— Oh, Ilmám! — felelé ő szemrehányólag — irántadi becsülésem csak siromnál fog végződni. Hogy mit gondolok felőled? Azt, hogy te a legnemesebb, a legjobb nő vagy e világon. Mit fehetsz te róla, ha a szerelem szent szikrája akkor gyult meg a szívedben, mikor már másé valál? ... Oh, én áldom Istene-met, hogy én valék az, a ki iránt szerelmet érzél, nem pedig azok közül egy, a kik, bár nem szeretnek, de szerelmet színlelnek, hogy egy rövid boldogságért feláldozhassák a legnemesebb nőt is.

— Igazad van, Zoltán — felelé. — Te igen, igen jó vagy, áldjon meg érte Istenem! Most már vége mindennek. Nem szerelmemnek, mert az örökké fog tartaa, hanem ama szép álomnak, hogy boldog lehetek. Te egy fényes világot mutattál meg nekem, de odajutni, mint mondád, csak a bűn útján lehet. Ha nem vagy oly nemes, beléptem volna a kárhozat útján is, bár tudom, hogy borzasztó az, vétkezni a boldogságért...

A te fényes lelked megvilágítá nekem a becsület útját, a melyen haladnom kell. Esküszöm neked szerelmemre, hogy az általad megjelölt útról nem fogok letérni soha! Most pedig jöjj, kísérj el a kastélyig, hogy pihenjek le, hogy álmodjam; talán álomban boldogabb leszek, mint most vagyok!...

Némán nyujtá karját. A kiállott izgalomtól oly bágyadt valék, hogy mindkét kezével kelle támogatnia. Arcza oly közel volt hozzám, hogy forró lehellete arcomat égeté. Csak most adok hálát Istennek, hogy nem szeret... mert ha szeretne... érzem, hogy akkor elvesznék!... Ilmád.

(Folytatás következik.)

No, de mi nem akarjuk önt vallatni, az igazság kimondása lelkiismeretbeli dolog.

De ezzel szemben ne várja tőlünk sem azt, hogy a szerkesztő és előfizetőkre mondott hasonlatára felfeljük, mert ez már igazán »neveltséges.« Még éleznék is rossz.

Azonban végezzünk, uram, Józsa Mihály uram! Ön elmondta nézetét, mi a magunkét. Ön sértett, mi nem haragudtunk.

Ön kétségbe vonta a mi őszinteségünket, mi nem az öné. Ne tegye ezt jövőre és ha ir, legyen kissé higgadtabb, ha aláír, akkor meg óvatosabb. — Mert nem csak a váltó, hanem egy hírlapi cikk aláírása is elhamarkodva, kényes dolog. Azután meg mint a dalárda alelnöke, legyen szíves befolyását a dalárda választmányában is ez irányban érvényesíteni, mert a multkori »helyreigazítás«, t. i. a végső bekezdése ismét olyan baklövés, a mely ismét megbosszulhatja magát,

Nem jó ám mindenkiben a rosszat látni, mert azt kérdezhetné valaki: talán tükörbe nézett az ur?

Tehát le a napirendről a dalárda kérdésével!

A szerkesztő.

Válasz a dalárda választmányának nyilatkozatára.

Azt a rövidke tudósítást a »Brassó« idei 110. számában a dalárda közgyűléséről én küldöttem volt a szerkesztőhöz. Ennek következtében a dalárda pártoló tagjainak névsorát el is küldötték hozzám, hogy hívjam össze azokat tanácskozássra.

Ha a választmány nem találta szabatosnak, helyesnek rövid tudósításomat: úgy a pártoló tagok névsorát sem kellett volna hozzám elküldeni; tudta, hogy azon czélból kérétem. A dalárda ügyében, mióta Szegedről hazaérkeztem ennél többet, nem írtam. A pro et contra felszólalásokhoz semmi közöm, de az ügyre nézve károsnak tartom. Pártoló tagja vagyok és lesek ezután is a dalárdának, de a választmány nyilatkozata után nem fogok eljárni, a pártoló tagokat nem fogom összehívni. Ha azonban találkozik valaki, a ki a pártoló tagokat összehívja és a dalárda ügyét, mely egyszersmind a brassói magyarság ügye, diadalra juttatja, azt a legmelegebben fogom üdvözlölni.

Koós Ferencz,
kir. tanácsos tanfelügyelő.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Lapunk azon tisztelt előfizetőit, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük hátrálékaik mielőbbi szíves beküldésére.

Hangverseny. Vladata Irén, a párisi opera comique tagja, ki tavaly őszkor rendezett hangversenyével oly kellemes emléket hagyott hátra városunk zeneértő közönségénél, holnapután hétfőn rendez a »Nr. 1.« nagytermében hangversenyt, melyre jegyek előzetesen Zeidner könyvkereskedésében kaphatók.

Magyar színészet. Straussnak színpadunkon már oly gyakran adott »Czigánybáró«-ja mult szerdán regőta nélkülözött teli ház előtt hozatott színre. Az előadás egyike volt a legsikerültebbeknek az operette-előadások közül mi a főszerepek helyes betöltésén kívül a szokottnál jobb karénekek s simább összjátéknak köszönhető. Kendy (Zsupán), Nyiregyházy (Barinkay), Bárdyné (Cipra), Petrovics Ilka (Arzen), Csige (Gábor diák) mellett Feketénét kell különösen kiemelnünk, ki nek az előadás sikeréből az oroszlanrész jutott, üde játékával, iskolázott és kellemes hangú énekével a rendszeren tartózkodó közönségünket annyira elragadta, hogy három-szornégszer is kitapsolták. — A csütörtökön színre hozott »Rip van Winkle« az operettek között költői becsesl bíró meséjénél s gyönyörtü zenéjénél fogva kiváló helyet érdemel, csak hogy gondosabb tanulást, gazdagabb kiállítást kíván. A zenekar hat zenésze nem elegendő, hogy a partitúra hangulatelljes szépségeit, a hangszerelés finomságait érvényre juttassa, vagy az előadás fogyatkozásait eltakarja. Az énekesek közül csak Csige felelt meg és ő is csak ott, hol magasabb hangjait értékesíthette; jó játékáról azonban a legnagyobb elismeréssel kell nyilatkoznunk; a mit e tekintetben különösen az utolsó jelenetben nyújtott, felülmúlja mind azt, a mit vidéki színpadon színésztől e szerepben láttunk. Lisbeth Petrovics Ilka énekelte, ki azonban nem volt disponálva. E szerep különben is jobban illett volna Feketénének. Ha még felemlítjük Kendyt, Nyiregyházty s Feketénét, elmondunk az előadásról minden jót. A rendszeren nagyobb számban volt közörség jelen.

A városi zenekar második bérleti hangversenye holnap vasárnap fog e hó 13-án megtartatni a »Nr. 1.« nagytermében.

Rendőri hírek. (Megszökött gyárimunkások.)

A kovásznai szolgabírói hivatal távirati megkeresése

folytán tegnap 7 tót munkás, kik a gyulafalvi fűrészteleptől nagyobb előlegek felvétele után munkakönyveik hátrahagyásával megszöktek, itt letartóztatott s a kovásznai szolgabíróshoz visszafelveztetett. — (Felfogattak) pár nap előtt: egy barna 16 éves kancza és egy egy éves csikó, mindkettő a volkányi bélyegsütéssel ellátva, továbbá egy pár fehér tehén. A tulajdonosok a város kapitányságnál jelentkezhetnek.

Nagy adomány. A magyar tudományok nagy Maecenása, Semsey Andor, egy nagy alapítvánnyal tetézte eddigi alapítványait: 100.000 forintot ajándékozott az akadémiának, hogy abból tíz tudományos munkát irasson. A második Kuun Kocsárd!

A sepsi-szentgyörgyi postarablás. A csendőrség megtalálta végre a helyes nyomot, melyen haladva, ezen gaztett elkövetőit utóléri a büntető igazságszolgáltatás keze. A bűntény egyik részese, Tanczos Tódor, csiki földmives már a vizsgáló bíróság elé került, hol beismerő vallomásokot tett, megnevezve bűntársait és a bűnszerzőket is. Két társának azonban sikerült elmenekülni a csendőrök elől, de sokáig nem rejtőzhetnek. — Az általa bűnszerzőknek mondott két egyén el van fogva s már ki is volt halgatva. Tanczos vallomása teljesen megegyezik a bíróság előtt már ismeretes tényekkel.

Strossmayer gazdálkodása. — Mint lapunknak Eszékről távirják, a verőcze-megyei közigazgatási bizottság elrendelte, hogy a diakovári püspökség ingatlanai bírói zár alá vétessenek. Ezen elhatározásra állítólag az szolgált indokot, hogy a püspöki erdőségeket nagy mérvben és okatlan pusztítják.

Fehér őz. Albert szász király nemrég, a rosen-thali vadászterületen érdekes vadat ejtett el. Egy őz került fegyvere elé; fejét fehéres szőr borította, úgy hogy távolról egészen hófehérnek látszott. A király egy lövéssel lelőtte a ritka vadat.

Vihar az angol partokon. Londonból írják 8-ról, hogy a brit partokon olyan vihar dühöngött, a mely némely ponton orkánná fajult. Holyhead és Liverpool közt számos hajó tönkre ment. Egy nagy bárka, legénységével együtt elmerült. A holyheadi hullámtörőt a vihar csaknem teljesen elsodorta, a világító tornyot az ár elborította, úgy hogy a felügyelő életveszélyben forgott. A manchesteri csatorna nagyon megrongálódott. Dublinban a távirópoznakat és sodronyokat a szélvész feldöntötte, széttepte, a Phoenix-parkban 200 fát tövestül kicsavart, és a katonaság sáttortáborát felforgatta.

Rablóval cimboráló kisbíró. A sistaroveczi kisbíró, Blagojeoiku Arkan megszöktetett egy veszedelmes betyárt, a kit rablásért a csendőrség őrizetére bízott. A hűtelen kisbíró megszabította a lőkötőt bilincseitől, segített neki a börtön ablakvasait kiszedni s minnián az az ablakon át elmenekült, szépen visszarakta az ablakvasakat. A rabszöktető kisbíró már hűvösre tették.

Megölte szeretőjét. Veszprémben Csomay Julia, 45 éves asszony kegyetlenül meggyilkolta Óhegyi Ferencz jómódu fuvarost, kivel évek óta együtt élt. Óhegyi Ferencz ugyanis három nap óta korhelykedett és az asszony sehol sem tudta megtalálni, mire elhatározta, hogy a mint szeme elé kerül, meg fogja ölni. Midőn Óhegyi hazavetődött részegen, ledőlt fekhelyére, mire az asszony várt, míg mély álomba merült. Ezután egy súlyos vasruddal oly erős csapást mért Óhegyi Ferencz halántékára, hogy ez rögtön meghalt. A gyilkos nőt letartóztatták.

Közgazdaság.

Hetivásár. A szép s meleg időjárás következtében a tegnapi hetivásár ismét felette jó volt úgy a kereslet, mint hozatal tekintetében. — Különösen nem hiányzott a piacon a vidéki közönség.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 6 frt, rozs 4.30 frt, árpa 3.60—4 frt, zab 2—2.50 frt, törökbuza 3.80 frt, lencse 6—12 frt, lenmag 8 frt, borsó 4 frt, paszuly 4 frt.

A baromfivásár árai a következők voltak: — Csirke 45—75 kr, liba 1.80—2 frt, kacska 45—1.10 frt. páronként, malacz 1.30—5 frt darabonként. Tojás 8 darab 20 krért.

A husarak a lefolyt héten következőkép alakultak: marhahus 40 kr, sertéshus 48 kr, borjúhús 32—48 kr, faggyu 20 kr, olvasztott zsír 70 kr, olvasztott faggyu 31 kr. klgr.-ként.

Tűzifa árai változatlanok.

Vasuti szállítások. A mohács-pécsi vasu következő cikkekre hirdetett pályázatot: váltó tősi-nek, váltó csucs-sinek, aczélsinek, sinszegek, belső-heveredek, alátét-lemezek, váltó sinszékek, heveder-esavarok, közbenső tölgy talpfák, ütközési tölgytalpfák

váltó-talpfák, tölgyfa deszkák és pallók, kerítési oszlopok és rudak, fűrészelt, gyalult és faragott fenyőfák.

Pályázati határidő: 1889. október 26. Bányapénz nines. Minden cikkre külön ajánlat is tehető. A pályázati hirdetmény és feltételek a »brassói kereskedelmi és iparegyesület« irodájában naponként d. e. 9—11 óra között betekintheők.

A közönség köréből.*)

A brassói magyar protestáns nőegylet halás közönetet mond ezennel mindazoknak, a kik a f. hó 5-én rendezett s fényesen sikerült közvacsora anyagi és erkölcsi sikerét emelni szívesek voltak.

I. Pénzbeli adományok:

Kidné szül. Mikes grófné 5 frt.

Folyovits Miklósné, Tief Zsuzsánna, Gyárfás Györgyné, János Lajosné, N. N., Vautier Henriette, Bokor Klára, özv. Vaskáné, Borosnyai Danielné, Rombauer Emil, Szücs Farkas, Zeidner Henrik, Vasady József 2—2 frt.

Papp Ferenczné, Lázár Gerőné 1.50—1.50 frt.

Adler Karolin, Balázs Antalné, Borosnyai Danielné, Bede Józsefné, Bóga Imréné, Binder Jenő, Eremias Demeter utódai, Eisenstein, Fára Péterné, Tuhn Róza, Fellner Lajosné, Fleischer Amália, Földvári Katalin, Gábos Dénes, Grünfeld Róza, Gerich Ödönné, Harl Julia, Hegyesy Albertné, Horn Nelli, Jaschik Gyula, Jakó Pálné, Irk Károly, Kovács Dénesné, Kovács Károlyné, Klein Karolin, Kunkel Anna, Knapp Mathild, Kovács Ferenczné, Kenyeres Károlyné, Kanabé Teréz, Kovács Jánosné, Krémer Mária, Lupini Frigyesné, László Mártonné, Lang Hermin, László Dénesné, Laskai Árpád, Lencs, Makoldy Ida, Matheovics Ferencz, Matheovics Mari, Mika Károlyné, Mán Laurianné, Molnár Jánosné, Maderer E., Molnár Róza, Mátyás Józsefné, Matyeka Károlyné, Madarasy Józsefné, Mutzig, Nagy István, N. N., N. N., Nemesné, Nagy Samuné, Nagy Józsefné, Novotny Karolin N. N., N. N., N. N., Olescher Eugénia, Péter Mihályné, Papp Istvánné, Dr. Róth Józsefné, Sebestyén, Simon Ferenczné, özv. Szabó Györgyné, Sztérenyi József, Szvoboda Béláné, Simon Jenőné, Stössel Frieda, Schuller K., Siegens János, Schisser Pál, Scherfel, Simon Ferencz, Szabó Róza, Slaminek János, Simai Gerőné, Spanner Lajosné, Steinhardt Zs., Taflan, Trombitásné, Ujvárosi Sándorné, Veszprémi Józsefné, Virág József, Vajna Gáborné, Verzár Antalné, Weisz Ignáczné, Vizi Róza, Veress György, Wolfsohn Klára, Vitéz Józsefné 1—1 frt.

Czinner Janka, Kosik Mihályné 80—80 kr.

Járossy János, Csato Jánosné, Gunesch Mina 60—60 kr.

N. N., Benedek Dénesné, Galgócziné, Gyertyánffy Fanni, Hamari Andrásné, Harl Emma, özv. Józsa Danielné, Kun Antalné, Moór Gyula, N. N., Pilis Mari Porcsolt Pálné, Szökéné, Székely Andrásné, Scherfel Szabó Antalné, Tamó Imréné, Temesvári Vilma, Vadadi Rafaelné, Windl Mariska Véber Andrásné, Verzár Mari, Vallerné 50—50 kr.

Faragó Róza, Molnár Jánosné, Zonda Károlyné 40—40 kr.

Lázár Andrásné, Nagy Áron, Nyágai János, Prohászka Gyuláné, Raer Mihályné, Wolfsohn Izidor, 30—30 kr.

N. N., Tornyai Lipótné 20—20 kr.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

Brassói vasutforgalom.

Vonatindulások: a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 5 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor b) Bukarest felé: gyorsvonat reggel 5 óra 3 percz és délután 2 óra 14 perczkor. **Vonatérkezések:** a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 órakor; vegyesvonat este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 5 perczkor s éjjel 10 óra 17 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predealról.

Brassói piaci árfolyam.

— A pesti m. keresk. bank jelentése. —

Brassó, 1889. október hó 12-én.

Román párpénz à 20 frankos	9.43 vétel	9.44 eladás
• Ezüstpénz à 20	9.40	9.45
Napoeleond'or (aranypénz)	9.46	9.47
Török lira	10.73	10.75
Arany	5.60	5.62
Orosz papírrubel	122.50	123.—

Társzerkesztők:

— Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyösi István (D.-Szent-Márton)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztérenyi József

Sz. 10974./1889. Nagy-Küküllőm. alispánjától.

Hirdetmény.

Mint hogy a halászatról szóló 1888. évi XIX. t. cz. 3. §-a és az ezen törvény végrehajtása tárgyában kiadott rendelet 2. §-a értelmében mindazok, a kik a halászati jogot 1889. évi május hó 1-ig oly vízterületen gyakorolták vagy gyakorolják, a melynek medre tulajdonukat nem képezi, ezen jogot csak azon esetben tarthatják meg, ha bejárólág 1890. évi április hó 30-ig abbéli jogukat nálam bejelentik s ennek folytán jogosultságukat kimutatják; felhívom tehát az érdekelteket, hogy az előbb említett határidőig bejelentéseiket hozzám annyival is inkább adják be, mivel ellenkező esetben jogukat tovább nem tarthatják meg. Tájékoztatásul megjegyzem, hogy a jogosultság kimutatására szolgáló bejelentésekben a község, valamint a parti birtokosok megjelölésével pontosan körülírandó azon vízterület fekvése és kiterjedése, melyen a halászati jog igényeltetik.

A jogosultság kimutatására a fenn idézett törvény 3. §-a értelmében elegendő az is, ha a halászati jognak 20 évi békés birtoklása bebizonyíttatik.

Szegesvár, 1889. évi szept. hó 30.
(493) 1-3 Szoboszlai, alispán.

Sz. 82. — 1889.

Hirdetmény.

A brassói m. kir. belépő állomás épületén — pályaudvaron — szükségessé vált javítási munkálatok kivitelének biztosítása iránt, f. évi október hó 19-én délelőtt 9 órakor, a nevezett állomás irodájában nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni.

Ott a költségvetés és terv is megtekinthető.

Vállalkozni szándékozók tartoznak a 168 frt 45 kr. kikiáltási összegnek 10%-át bantpénz gyanánt, az árlejtés megkezdése előtt, készpénzben előre letenni.

Brassó, 1889. október hó 10-én.

Szoboda Béla,
a m. kir. belépő állomások ideiglenes felügyeletével megbízott vesztigintézeti igazgató.

Hirdetmény.

A Brassó városi 1890. évre való képviselőtestület számára leendő legtöbb adót fizetők lajstroma végleges megállapítása céljából, alólírt bizottság — az 1886. évi XXII. t. cz. 33. §-a értelmében — f. évi október 16-ik napján a városi tanácsház termében nyilvános ülést tartand délután 4 órakor.

Erre az érdekeltek figyelmeztetnek.

Brassó, 1889. október hó 9.

A Brassó városi legtöbb adót fizetők összeíró bizottsága nevében:

Juon Lengeru, elnök.

Házak és földbirtokok
adás-vételét,
ezekre betáblázás melletti

kölcsönt

17 és 33 évre 4½ és 5% kamatra; továbbá személyes hitelt 6%-ra

leggyorsabban

közvetit **MENCZER J.**

Budapest, kecskeméti-utca 8.

Válaszra 3 bélyeg csatolandó.

Figyelmeztetés!

A mezőgazdasággal való felhagyás végett eladók kocsikat, ekéket, szánokat, boronákat, vetőgépet, szalmát és almot, burgonyát és cukorrépát a mezőn, méheket mozdítható építkezéseikkel; bérbe adók szántóföldeket, kerteket, valamint a teljesen ujonnan helyreállított agyagáru-gyárat, mely utóbbi, valamint több, különösen a legjobb ivóviznek jelenléte és szép fekvése által különösen építkezésre alkalmas telkeket örök árban is eladók.

Lukhardt O.

(394) 2-3

Bolonya 600.

Minták

minden irányban bérmentve.

Posztó- és divatárukat

az őszi és téli szükségletre, a legolcsóbbtól a legfinomabb minőségig magánosoknak is gyári áron, olcsóbban mint mindenütt szállít

SCHWARZ MÓR

cs. kir. szab. posztó- s divatgyári raktár

Zwittauban (Morvaország)

3 10 m. teljes öltönyt	5 frt 50
3 10 m. erős gyapjuszövet	6 » 80
3 10 m. erős finom »	9 » —
3 10 m. finom »	13 » —
3 10 m. legfinomabb »	15 » 50
2 10 m. téli kabátszövet, elég egy téli kabátra	5—7, — 9—11 frt s több.
1 70 m. egy teljes darócskabátra, természetes vízmentesség	3 50 frt, 4 50 frt, 5 50 frt s több. 333 7—20

Fekete szövetek szalonruhák. — Mindennemű posztók. Gyapju-bélés minden árban 80 krtól felfelé; női szövetek női ruhák; női-daróc; nagy kendők himalaya-gyapjúból, 10/4 nagyságban 3 firtól felfelé. Általában posztó- s divatár. Árjegyzék ingyen s bérmentve. Szabó urak számára mintakönyvek bérmentetlenül.

A legjobb

Brünni posztókat

szállítja gyári áron

SIEGEL-IMHOF

posztógyári raktár Brünben.

Egy elegáns

őszi v. téli férfi-öltönyre

elég 3 10 méteres, azaz 4 bécsi rőf hosszú szelvény. 1 szelvény kerül

- 4 80 frt. közönséges ➤
- 7 75 frt. finom ➤
- 10 50 frt. finomabb ➤
- 12 14 frt. legfinomabb ➤

valódi báránnyal-gyapjúból,

valamint felsőkabát-posztók, selyemmel átszőtt kamarnok, palmerston s boy télikabátoknak, peruvienne s tosking szalonöltönyöknek, szövetek női ruhák stb. stb.

Jó árúért s pontos szállításiért kezesség vállalatik. (327) 16—20

Minták ingyen s bérmentve.

Vendéglő megnyitás

a Kertsch-féle „Villában.”

Alulírott ezennel bátorodom a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy a Kertsch-féle villában a vendéglőt

szombaton, f. október hó 12-én este

a cs. k. zenekarral ünnepélyesen megnyitom.

Izletes konyháért, kitűnő italokért, valamint pontos kis zolgálatról gondoskodtam.

A nagyérdemű közönség becses pártfogásáért esedezve, mely tisztelettel

Ádám Emil.

ÉRTESÍTÉS!

Alantírt tisztelettel tudatja a t. cz. közönséggel, miszerint folyó évi október 1-től,

belváros, Klastrom-utca, — a »Korona« vendéglővel átellenben — 8. szám alatti házba, 1-ső emelet, hátul az udvarban, átköltözött, hol is minden a szakmájába vágó munkát elvállal és folytonosan raktáron tartja — a legújabb divat szerinti — diszített és diszítetlen női bécsi kalapokat.

Ezuttal köszönetét nyilvánítja a t. cz. nővilágnak, a már 20 év óta irányában tanúsított bizalomért, s kéri jövőben is becses megbízásait.

Brassó, 1889. október hó 1-én.

Ladstädter Lujza,
divatárusnő.

(395) 1—3

A t. cz. közönség becses figyelmébe!

a Háromszéki lisztraktárban

(Molnár J Brassó, főpiacz Lenszer)

10½ krért igen szép fehér és erőteljes jó kenyérliszt kapható. Egyszeri kísérlet teljesen elégséges és minden további dicséretet feleslegessé tesz.

Tisztelettel

Molnár J. műmalomtulajdonos.

„KRESOLIN“

csalhatatlan gyógyszer a házi állatok köröm- és szájbántalmái, rüh és egyéb bőrbetegségei ellen.

T. cz.

Van szerencsém a t. cz. érdekelt közönségnek szíves tudomására hozni, hogy az általam készített, az angol »Ceolint« tisztaságában és gyógyhatásában messze fölülmuló

KRESOLIN-nak

a magyar szent korona területén való egyedüli és kizárólagos elárusítási jogát

HIRSCH LÁSZLO

budapesti (nádor-utca 20.) olaj-nagykereskedő urra ruhaztam át, ki a Szerbiára is kiterjedő magyarországi vezérügynökségemet képviseli. Az általam készített Kresolin, mely a legjobb és legolcsóbb ilyen mű gyógyszer és mely valódi minőség kizárólag Hirsch László urnál kapható, minden mérges alkatrészről ment, ezen edző foltot nem ejtő, hanem kizárólag tisztító-szer, mely az állatok gyapju- és szőrnövést előmozdítja. Teljes tisztelettel

Brockmann K. H.

Brunn am Gebirge, Bécs mellett.

Brockman K. H. urnak fenti közleményére vonatkozva, tisztelettel kérem a hazai t. cz. állatorvos és gyógyszerész urakat, gazdaközönséget, községi előljáróságokat, szeszgyárosokat és egyéb érdekelteket, miszerint becses megrendeléseikkel engem megtisztelni meltoztassanak. Azon leszek, hogy az elsőrangú szakférfiak bizonyítványai által kiünönek deklarált és európa-szerte elismert Kresolint a legjutányosabb árak mellett szolgáltatassam, és hogy a t. cz. közönség minden méltányos igényének a legjobban megfeleljek. Teljes tisztelettel **HIRSCH LÁSZLO**, mint a Brockmann K. H. által feltalált Kresolin kizárólagos elárusítója.

(390) 1—3

„ALBINA“

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe átvesz bizományképen fizetéseket és inkassót

a bel- s külföldre,

(231 a) 9—*

vásárol, elad- — s hitelez azokra — ércpénzeket, értékpapirokat és szelvényeket, eszközöl vagy közvetit cheque-ket, utalványzásokat stb.

és különösen ajánlkozik mindennemű üzleti transactiók keresztülvitelére Romániában.

Bővebbet az intézet irodájában

Brassó, főtér 90. sz. a. naponként 8—2 óráig.